

Михалківський самородок

Олесь УНДІР,
голова Острозького літоб'єднання
імені Івана Маєвського

Цьогоріч у січні відомому в нашому краї сількору, художнику і поету **Миколі Кравчуку** зі села Михалків виповнилося 67 років. На жаль, його добре, талановите серце зупинилося передчасно, у молодому 30-літньому віці. В останній день червня минуло 40 років, як відійшов у вічність незабутній добротворець, обдарований митець, одним словом – самородок.

Микола Кравчук мав природний хист, нахил до журналістського й поетичного слова, а особливо до малювання. І все це виявилось без впливу спеціальної освіти, бо закінчив він усього-на-всього 8 класів Михалківської школи, коли вже зовсім не міг ходити. Через хворобу він отримав інвалідність. Миколою Кравчуком опікувалися добродушна мати, а допоміг пізнати секрети малювання відомий художник, односельчанин **Віталій Мельничук**. Він часто навідувався до своєї матері, яка жила на одній вулиці з Кравчуками. Нагадаю, що Віталій Феодосійович працював головним художником лялькового театру в Рівному.

Про талановитого безцінного самородка свого часу писали в соціалістичних газетах і журналах відомі літератори **Валерій Баталов** і **Микола Пшеничний**. Пам'ятаю, що

про виставку малюнків і ліногравюр Миколи Кравчука писав у районній газеті «Зоря комунізму» (нині «Життя і Слово») незабутній журналіст **Андрій Супрун**. До речі, у фондах Державного історико-культурного заповідника Острога зберігаєть-

ся більше 200 малюнків безцінного самородка, який дуже любив рідні Михалківці, обожнював красу села у творчому слові, а особливо у малюнках.

У місцевій школі є куточок, присвячений талановитому самородку. Я присвятив творчому побратимові свій вірш у поетичній збірці «Друге дихання». Там також вміщені Миколині малюнки і ліногравюри. Пропоную читачам вірш, присвячений світлій пам'яті Миколи Кравчука, а також один із його малюнків.

Спомин про Друга

*В саду моєї пам'яті розквітла
Черемха на зеленому крилі.
Як пісня Другова, свята і світла,
Як голос пригоринської землі.*

*Тобі лиш тридцять літ одквітували
Вишневе слово і небесна синь.
Короткий вік, а виболів чимало
Пейзажів і поезій про Волинь.*

*Я бачу, любий Друже, при Горині
Твою усмішку в дзеркалі роси,
Коли спішу по росяній стежині
У дивний світ правічної краси.*

*Допоки Бог мене трима на світі,
Я слово пам'ятатиму твоє,
Що на черемховім пахучім вітті
Росу цілющу на світанку п'є.*

27 січня 2001 р.